

Zaterdag is rustdag voor de Joden.

Anders dan bij ons wordt er hier dan ook echt niks gedaan. In Nederland gaan mensen in het weekend massaal de hort op als het ook maar een beetje mooi weer is, de Joden blijven gewoon thuis. Dus de snelweg richting het noorden van het land was lekker rustig. Nir Sadeh, baas van badmintonclub Hatzor en deze week dus mijn baas, was zowel chauffeur als gids vandaag. Wie de Bijbel kent (ik niet) en zich in godsdienst heeft verdiept kan zijn lol op hier in Israel. Heel veel Bijbelse namen heb ik zien staan op borden langs de snelweg. De bekendste voor mij was Nazareth. Hier vlakbij zijn we gestopt op de berg van Tabor waar Jezus zijn volk heeft toegesproken. Op de top is nu een prachtig rooms katholiek kerkje, alleen net toen wij aankwamen, was er een kudde Brazilianen die een mis wilden bijwonen.

Wat ik interessant vind aan Israel zijn de verschillende groepen mensen die her en der verspreid in het land wonen. Deze groepen hebben hun eigen dorpjes of nederzettingen. Sommige plaatsen zijn afgesloten zoals bijvoorbeeld waar de Palestijnen wonen op de Westelijke Jordaanoever. Maar je hebt ook andere Arabieren die vreedzaam naast de Joden wonen, hoewel je meteen het verschil ziet tussen een Joodse of Arabische nederzetting. Om het nog ingewikkelder te maken heb je ook Israëliische Arabieren die geen moslim zijn en zijn er ook Israëli die geen Joden zijn.

Op gegeven moment lieten we de zee van Galilea (meer van Kinneret, ook een Bijbelse plek) achter ons en reden we slechts op een steenworp afstand van de grens met Syrië. Syrië en Israel zijn vijanden van elkaar. Ik vond het wel spannend om daar rond te rijden. We stopten voor een picknick langs de Jordaan rivier die uiteindelijk uitmondt in de Dode zee. Vanaf daar reden we in noordwestelijke richting door de bergen tot we bij een groot hek kwamen met prikkeldraad. Dit was de grens met Libanon. Libanon en Israel zijn op zijn zachtst gezegd ook geen vriendjes van elkaar. Via Libanon reden we langs de kust naar Haifa. Een verrassend groene stad met een hele mooie tuin. Vanaf Haifa reden we weer in zuidelijke richting en stopten we voor koffie in een dorpje van de Druzen. De Druzen vormen een kleine religieuze

gemeenschap waarvan zelfs Wikipedia mij niet kon uitleggen hoe hun godsdienst in elkaar stak. De koffie smaakte in ieder geval vreemd met een heel apart smaakje en het bijbehorende toetje zag er uit als een tweedehands drol, maar was verrassend lekker.

Via het dorp van de Druzen reden we weer verder in de richting van Tel Aviv tot we weer in Kibbutz Hatzor waren beland. Het was een prachtige dag hier in het Midden-Oosten. De grens met Libanon met een groot fort op een kale heuvel vond ik erg indrukwekkend, vooral als je weet dat daar niet zolang geleden nog flink werd gevochten.

Morgen begint het kamp en gaan we om acht uur 's ochtends aan de slag.